

Svědectví: 65. Vyznání baptistické kazatelky

Svědectví

Vyznání baptistické kazatelky

“Povolání,” Jorge Cocco Santángelo

Četla jsem [dopis, který napsal kazatel Mike Law](#), a byla to ztráta času.

Věděla jsem, že to tak bude, ale chtěla jsem se jen znovu cítit naštvaná, protože je to dobrý pocit, dokud se to nestane. Stejně věci, jiný den. Nepíšu to jako žádný logický argument nebo hluboký argument, proč by ženy měly být kazatelkami. K tomuto závěru buď dojdete, nebo nedojdete sami. Ale je důležité vyprávět naše příběhy a věci, které jsme se na cestě naučily.

Na střední škole jsem se stala znovuzrozenou jižní baptistkou. Od dětství jsem byla přitahována k náboženství a k Bohu, vyrůstala jsem v rodině, která chodila do kostela, a poté jsem kolem 8 let s tím

bez velkého vysvětlení přestala.

Zvědavá dozvědět se více o Bohu a hladová po místě, kam bych mohla patřit, jsem začala chodit do skupiny mládeže s jednou z mých kamarádek ze střední školy. Tam mě objali a zjistili, že patřím Bohu i komunitě. Změnilo mi to život.

Také to ve mně vyvolalo velký vnitřní neklid.

Jednou v neděli kazatel řekl něco ve smyslu „pokud země nebyla stvořena za sedm doslovných dnů, pak možná Ježíš nevstal z hrobu“. Cože? I v 16 mi to připadalo jako divný kopec, na kterém se dá umřít.

Byl jsem zmatena podobnými výroky, které poukazovaly na neomylnost a doslovnost Bible. Určitě byly důležitější věci než potřeba dokazovat, že Bible je slovo od slova správná, a pokud není, pak bychom ji mohli rovnou vyhodit.

“Bylo to to, co cítila Boží ‘láska’ ?”

Cítila jsem se v pasti, nebyla jsem si jistá, jestli tomu můžu věřit. A přesto, pokud bych tomu nevěřila, možná bych nebyla skutečným křesťanem a byla bych vlastně na rychlé cestě do pekla. Teď to zní směšně, ale tehdy jsem tomu opravdu věřila. Neustále jsem se bála, že půjdu do pekla, a nebyla jsem si jistá, jestli jsem opravdu spasená. Bála jsem se o sebe a bála jsem se o ty, které jsem milovala.

Jak těžký to byl způsob života. Bylo to to, co cítila Boží „láska“?

Také jsem se cítila povolána být kazatelkou mládeže a toužila jsem pomáhat proměňovat jejich životy tak, jak se změnil ten můj. Povolána poskytnout místo sounáležitosti pro mladé, aby věděli, že jsou milováni. Nevyrostla jsem jako jižní baptistka, takže jsem nevěděla, že ženy nemohou být kazatelky.

Když jsem o tomto povolání řekla svým přátelům a lidem ve sboru, nevzpomínám si, že bych se setkala s přímou námitkou, možná s mlčením nebo malým neklidem. Nikdo mi neřekl, že nemůžu, ale nepamatuji si, že by mi někdo řekl, že můžu.

Pamatuji si, jak jsem tuto touhu vyjádřila jednomu z mladých pomocníků, který mi řekl: „Nikdo nemůže omezit to, co Bůh může udělat.“ Je těžké popsat dopad tohoto okamžiku na můj život při rozlišování, kým mě Bůh povolal, abych byla.

“Nikdo nemůže omezit to, co Bůh může udělat.”

Již nejsem jižní baptista, ale jsem kazatelkou mládeže. Jsem ordinována a potvrzena sborem, který patří do *Cooperative Baptist Fellowship*, a pracuji na vysoké škole i ve sboru, které potvrzují mé povolání ke kazatelské službě. Jsou věci, které jsem musela opustit, abych se sem dostala, a jsou lidé na cestě, kteří mi v tom pomohli.

Zanechala jsem za sebou dogma o biblické neomylnosti, které bylo jádrem všech věcí, které jsem

nedokázala smířit s mým chápáním Boha, představami, které mi dala jižní baptistická církev. Věci jako vyloučení žen z kazatelské služby, vyloučení LGBTQ lidí jako zcela a vroucně milovaných Bohem a oddanost jedinému chápání Písma, které většinou jen má Boha jako zlého.

Našla jsem nový způsob, jak číst Písmo, který je přemýšlivý, zvědavý a osvobozující. Jediné, co jsem na této cestě našla, o níž mi bylo řečeno, že mě zatratí, byla svoboda, lehkost a Boží láska.

Jsou dobré věci, které si stále nosím z dob jižních baptistů. Totiž hluboká láska k lidem a věrný způsob života. Jsou lidé, které jsem potkala za svých jižních baptistických dnů, o nichž vím, že se o mě stále starají, i když si nejsou jisti, jak mě milovat. To je pro mě smutná část, když Jižní baptistická konvence kreslí čáry do písku pod záminkou objasnění zmatku. Jejich drzý záměr identifikovat a vylučovat ženy (a další lidi) je odtržen od každodenní reality lidských životů, jejich oddanosti lásce k Bohu a bližnímu a jejich služby.

Možná se lidé jako kazatel Mike Law cítí povoláni, aby přijali morální vyšší úroveň ve jménu Ježíše, ale za jakou cenu? Stojí to lidské životy.

V těchto dnech se stále učím. Už nezpochybňuji své povolání. Občas mě ještě zraní, když se nechám překvapit věcmi, kterým lidé kolem mě věří. Snažím se naučit se tak snadno nerozčilovat. Ptám se sama sebe, jak by to vypadalo opřít se o trpělivost, pochopení a laskavost, kdybych s tím začala nejprve sama u sebe.

A hodně přemýšlím o tom, co Nadia Bolz-Weber říká: „Dobrá a špatná zpráva evangelia je, že se vztahuje jak na vás, tak na vašeho nejhoršího nepřítel.“

Moje modlitba tedy v těchto dnech zní asi takto: “Bože, pomoz mi vidět kazatele Mikea a jemu podobné jako tvého milovaného.” Napětí se začíná rozplývat, Boží milost začíná sahat do mého srdce a já pokračuji v práci, ke které jsem povolána.

Hollis Dudgeon

[Baptist Newa Global](#)

Hollis Dudgeon

Hollis Dudgeon

Hollis Dudgeon řídí Faithways Academy na Georgetown College v Georgetown, Ky., a slouží jako kazatelka rodinám v Ridgewood Baptist Church v Louisville, Ky. Je absolventkou Georgetown College a Wake Forest University School of Divinity.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)